

[Ministeren for Grønland]

et tidspunkt, at uanset hvor store restancerne i øvrigt ville blive i løbet af året, så ville restancerne overgå, så der skal meget fantasi til at forestille sig, hvordan det havde udviklet sig med disse restancer.

Fru Tove Lindbo Larsen stillede et par konkrete spørgsmål, bl.a. om der var flere personaleproblemer, og om det havde været forhandlet med alle organisationerne. Efter min bedste overbevisning er der ikke flere personaleproblemer; det har været forhandlet med alle organisationerne. Der er nogle enkelte personer, der ikke har ønsket at gå med over til hjemmestyret, som har fået valget, men personaleproblemerne er altså forhandlet færdig.

Samtidig bad fru Tove Lindbo Larsen om en status for boligbyggeriet, og det synes jeg også kan være nyttigt, da det er det, det mest drejer sig om her, og det giver jeg naturligvis tilsagn om at vi vil give udvalget.

Fra hr. Steenholdts side blev der stillet nogle konkrete spørgsmål, som jeg meget hurtigt med formandens tilladelse vil svare på, selv om de ligger i yderkanten af emnet. Det var en gentagelse fra åbningsdebatten, og det kan såmænd gøres næsten med stikord.

Dels spurgte hr. Steenholdt, hvordan det egentlig er med Dronning Ingrid's Hospital og den uofficielle konflikt, der løber dér. Jeg skal nøjes med at sige lidt diplomatisk og upræcist, men sådan at det forstås alligevel, at jeg tror, at når denne weekend er slut, så kan vi se meget mere positivt på det. Der foregår forhandlinger mellem Dansk Sygeplejeråd og ministeriet, mens jeg står her, og jeg tror, at vi efter weekenden vil se meget mere positivt på den situation.

Så spurgte hr. Steenholdt, hvordan det var med lukkethed eller åbenhed omkring B 52-flyets styrt for 18 år siden. Jeg kan garantere for, at Grønlandsministeriet – og jeg ved, det også gælder mine kolleger i de andre ministerier – vil være så åbne, som det overhovedet er muligt, og at alle oplysninger vil blive fremskaffet. Vi er lige så interesserede som hr. Steenholdt og offentligheden i det hele taget i at få at vide, hvordan forholdene var.

Vi har inden for Grønlandsministeriets område bedt landslægen om at sige til lokalbefolkningen, at alle, der dengang på en eller anden måde var involveret i det, skal komme

til en undersøgelse, og vi vil altså gøre vores yderste.

Derimod er der et andet emne, som hr. Steenholdt med rette har taget op ofte, men hvor hr. Steenholt må være fejlinformeret nu, nemlig at vi stadig skulle bruge asbest i Grønland. Ifølge den viden, jeg har nu – og den skulle være helt aktuel – så bruges der ikke asbest mere i Grønland overhovedet, så der må være en fejlinformation et sted undervejs.

Hr. Preben Lange sagde, at begge områder skulle overgå nu, men at den neutrale byrdefordeling ikke var blevet opretholdt, og mente, at dette var et sagsområde født med problemer. Det er jeg enig i, det er sandelig et sagsområde født med problemer. De problemer blev født efter anden verdenskrig i 1948, da man tog den beslutning at udvikle Grønland så hurtigt, som det har udviklet sig. Da blev problemerne født, og det er noget af en overdrivelse at mene, at problemerne skulle være født i Hausergade. Problemerne er, at Grønland er så uendelig stort, at befolkningen bor så spredt, som de gør, og at udviklingen fra en meget lav standard til en meget høj standard skulle gå så hurtigt. Det fører problemer med sig, bestemt, men det er ikke problemer, som er født i Hausergade.

Samlet vil jeg naturligvis give tilsagn om, at jeg i udvalget meget gerne diskuterer synspunkterne videre. Jeg synes egentlig, at det er parlamentarisk rimeligt på et tidspunkt, hvor udviklingen i Grønland går så stærkt, som den gør. Man når fra den udøvende myndigheds side i forbindelse med forhandlingerne til et resultat – så langt kan vi gå og ikke længere. Man lægger så dette frem for Folketinget i et lovforslag, så Folketinget har mulighed for at få indflydelse på, om det forhandlingsresultat, som jeg altså er nået frem til, kan accepteres af et flertal i Folketinget eller ej. Når synspunkterne så spænder fra 3 mia. kr. og ned til det, som vi har ment, 408 mill. kr., er der ikke noget ejendommeligt i, at det må give en uenighed, der også vækker genklang her i Folketinget.

Jeg giver altså tilsagn om støtte til en spændende og interessant udvalgsbehandling. Jeg skal komme med alle de svar på spørgsmålene, jeg overhovedet kan.

(Kort bemærkning).